

Lohja L68 Muijala I asemakaavan ja asemakaavan muutosalueen arkeologinen inventointi 2021

Täydennetty versio 2.

Timo Jussila

Tilaaaja: Lohjan kaupunki

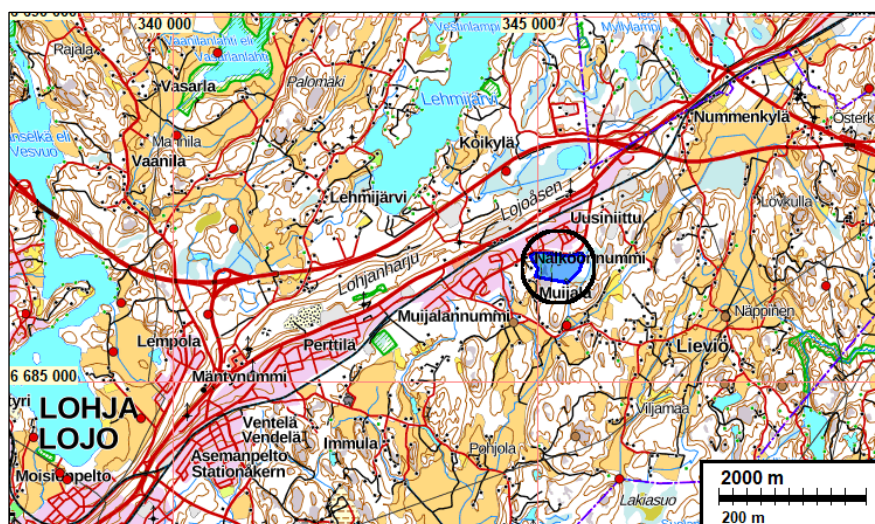
Sisältö

Perustiedot	2
Kartat	3
Inventointi	5
Kuvia	6
Täydennys	8

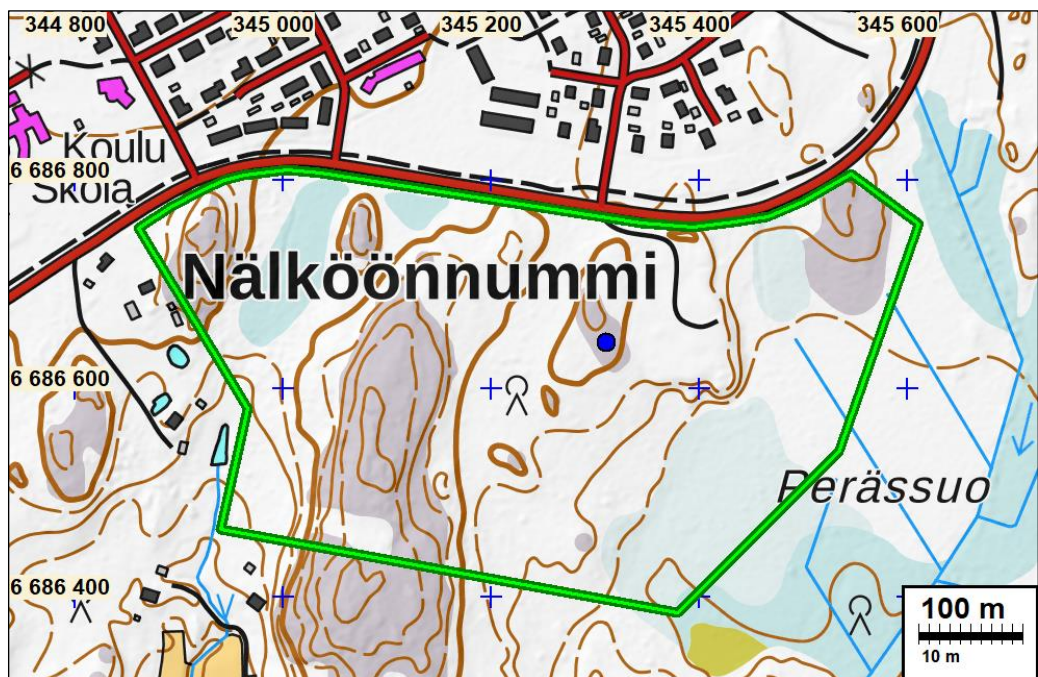
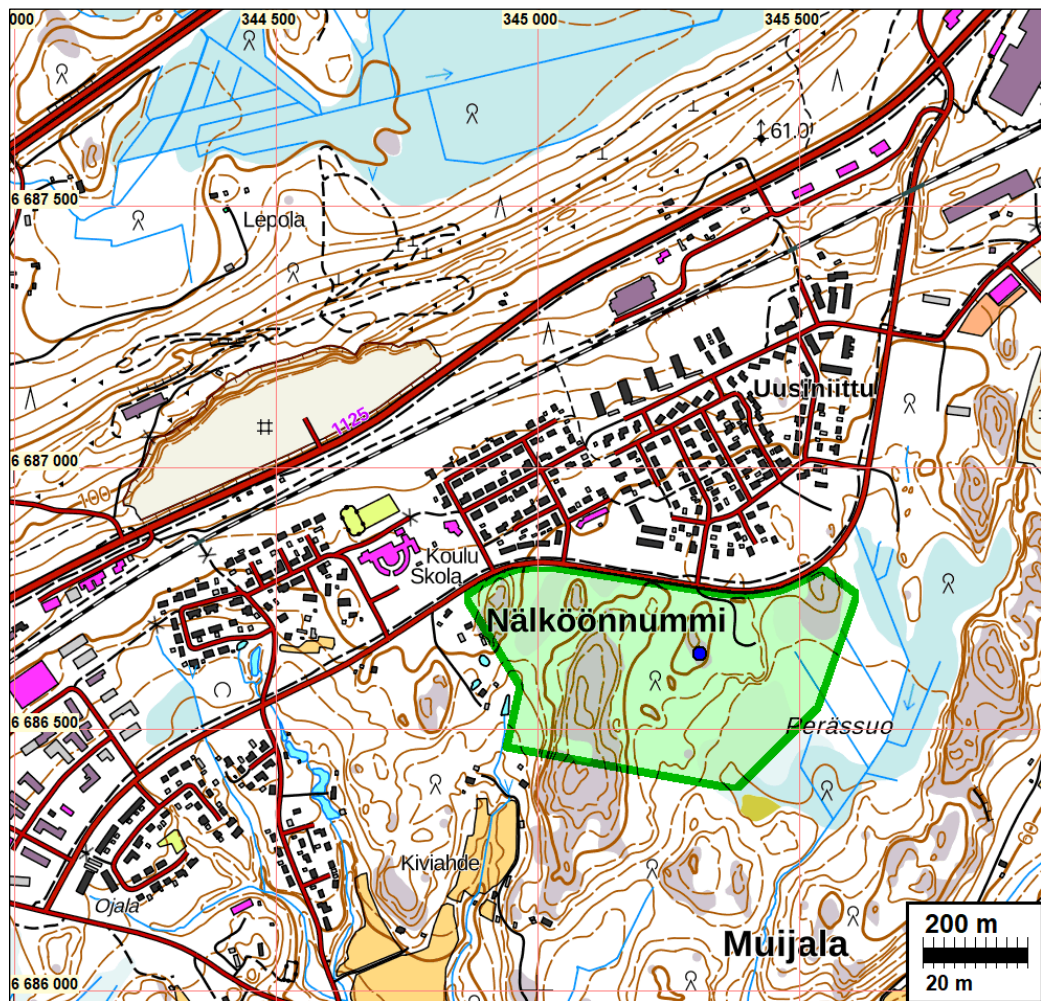
Kansikuva: Tutkimusalueen lounaisosan kalliomäen laelta luoteeseen

Perustiedot

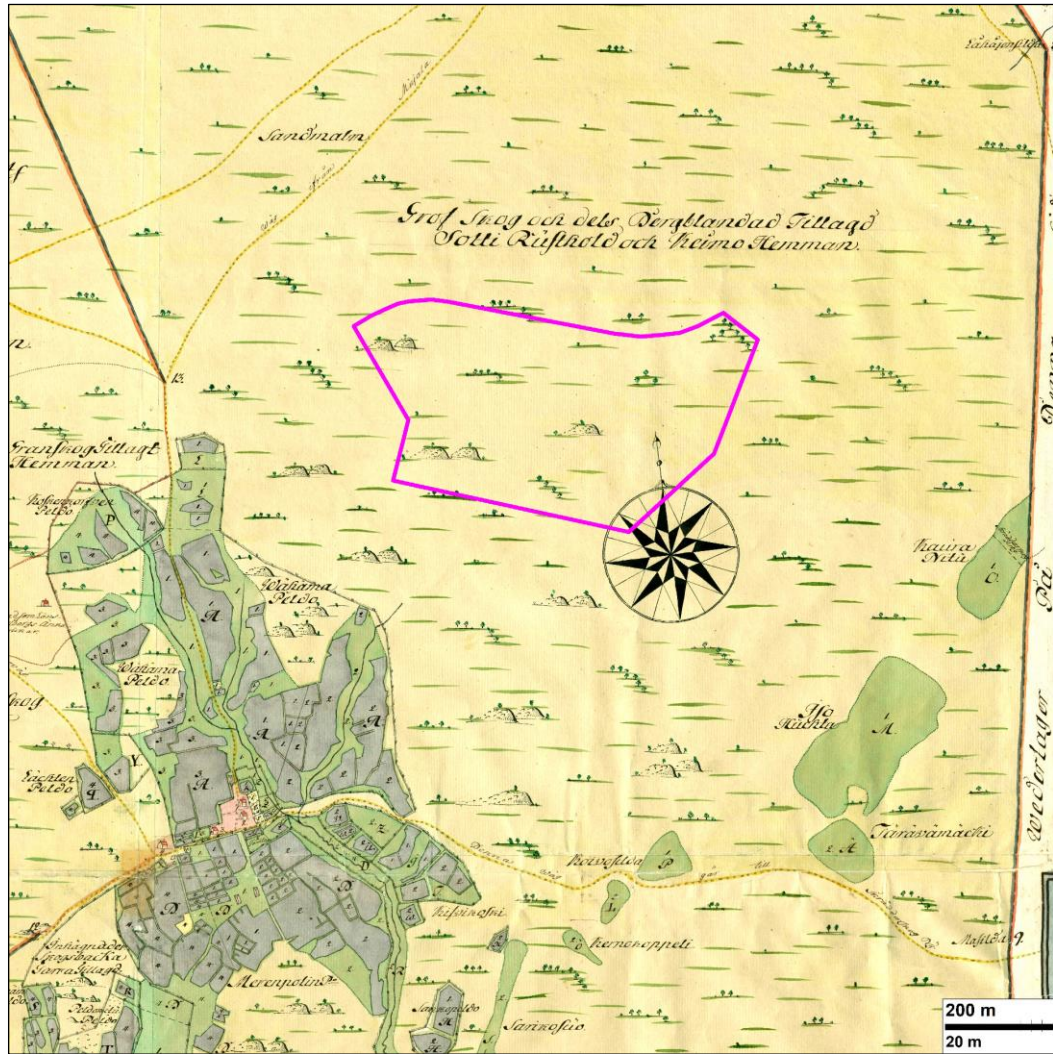
- Alue:** Muijala I (L68) asemakaavan ja asemakaavan muutosalue, Lohjan keskustan koillispuolella, Lohjanharjun kaakkoispuolella, Muijalannummentien eteläpuolella oleva metsä- ja kallioalue. Alueen laajuus on n. 22 hehtaaria. Alueen rajausta muutettiin syksyllä 2021 ja aiemmin tutkimatonta alueen osaa kuvataan täydennyksessä. Tulokseen aluemuutos ei vaikuttanut.
- Tarkoitus:** Selvittää sijaitseeko kaavan alueella kiinteitä muinaisjäännöksiä tai muita suojeltavaksi arvioitavia kulttuurihistoriallisia jäännöksiä.
- Työaika:** Maastotyö 29.4.2021.
- Tilaaja:** Lohjan kaupunki
- Tekijät:** Mikrolitti Oy, Timo Jussila.
- Tulokset** Alueelta ja sen liepeiltä ei tunnettu ennestään muinaisjäännöksiä eikä muitakaan arkeologisia kohteita. Alueella ei ole ollut koskaan historiallisen ajan asutusta vanhojen karttojen perusteella. Alue sijaitsee yli 70 m korkeustasolla, joten siellä ei ole rantasidonnaista esihistoriaa. Alueella havaittiin kallion päällä epämääräinen kivilatomus joka vaikuttaa melko nuorelta (1900-200 luku) nuotiokiveykseltä. Sitä ei katsottu suojelukohteeksi. Alueella ei siis havaittu muinaisjäännöksiä eikä muitakaan suojeltavaksi katsottavia arkeologisia kohteita.
- Selityksiä:** Koordinaatit ja kartat ovat ETRS-TM35FIN koordinaatistossa. Kartat ovat Maanmittauslaitoksen maastotietokannasta huhtikuussa 2021, ellei toisin mainittu. Muinaisjäännösrekisteri on tarkastettu 4/2021. Valokuvia ei ole talletettu mihinkään viralliseen arkistoon, eikä niillä ole mitään kokoelmatunnusta. Valokuvat ovat digitaalisia ja ne ovat tallessa Mikrolitti Oy:n palvelimella.

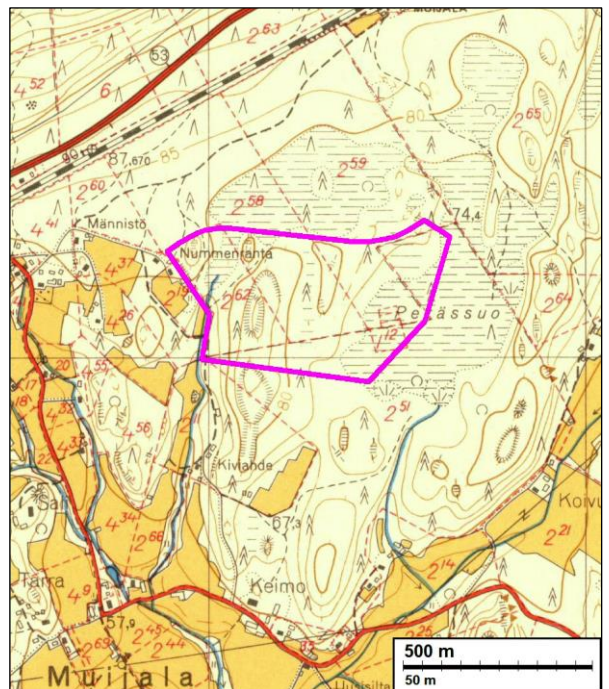
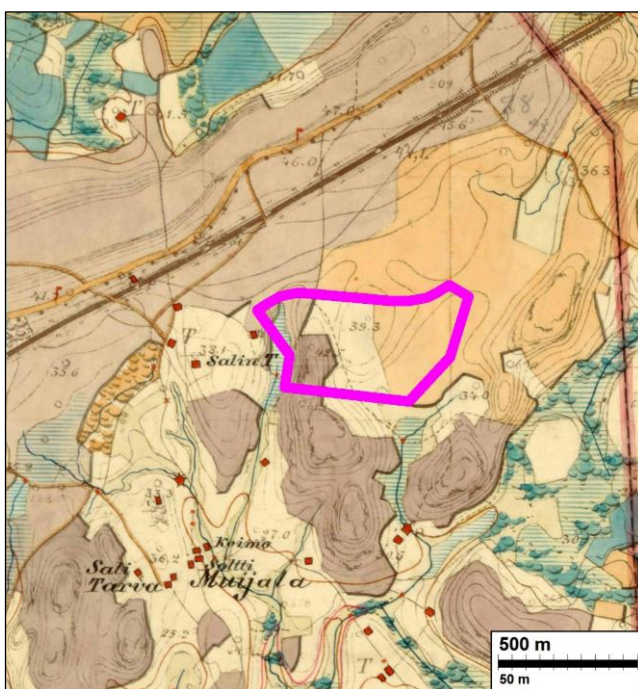
Tutkimusalue sinisellä mustan ympyrän sisällä.

Kartat

Tutkimusalue vihreällä. Kivilatomus – oletettavasti nuotionpohja – sinisellä pallolla

Ote v. 1764 Muijalan kylän isojakokartasta (Hans Fattenborg). Tutkimusalueen sijainti osoitettu siinä sinipunaisella. Muijalan kylätontti sijaitsee tutkimusalueen lounaspäästä 700 m lounaaseen.

Tutkimusalue merkittynä v. 1871 senaatinkartalle ja v. 1959 peruskartalle, Niihin ei ole merkitty mitään alueelle sijoittuvaa, arkeologisesti mahdollisesti mielenkiintoista.

Inventointi

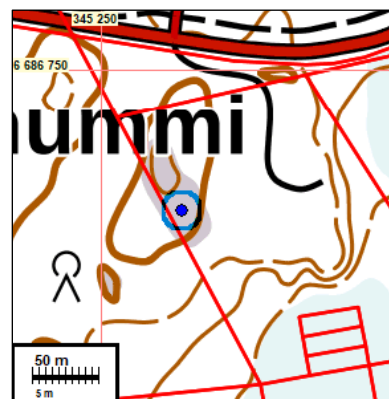
Lohjan kaupungilla on vireillä asemakaavan laatiminen Muijalaan, Muijalannummentien itäosan eteläpuolelle. Lohjan kaupunki tilasi alueen arkeologisen inventoinnin Mikrolitti Oy:ltä. Timo Jussila teki inventoinnin maastotyön 29.4.2021, työn kannalta erinomaisissa olosuhteissa.

Tutkimusalue sijaitsee Lohjan keskustan koillispuolella, Lohjanharjun kupeessa, sen kaakkoispuolella, Muijalannummentien eteläpuolella olevalla metsä- ja kallioalueella. Alueen laajuus on n. 22 hehtaaria. Alue sijoittuu noin 70 – 90 m korkeustasojen välille, pääosin 75-80 m tasoille. Muinaisen Itämeren Ancyclusjärven transgression huipun korkeustaso noin 8 400 eKr. sitten on alueella nyt n. 70 m mpy. tasolla. Vedenlasku on ollut tuolloin nopeaa. Korkeustason perusteella alueella tuskin sijaitsee varhaismesoliittisia, rantasidonnoisia muinaisjäännöksiä. Aivan mahdollista se ei ole, mutta alueen kivikkoinen, hienoaineksinen ja kostea maaperä huomioiden se on kuitenkin hyvin epätodennäköistä.

Alueelta ja sen liepeiltä ei tunneta muinaisjäännöksiä eikä muitakaan arkeologisia kohteita. Lähin muinaisjäännösrekisterissä mainittu muinaisjäännös, viljelyröykkiö, sijaitsee alueelta 600 m etelään. Alue kuuluu Muijalan kylään. Vanha kylätontti sijaitsee v. 1764 kartan mukaan tutkimusalueesta yli 700 m etäisyydellä lounaassa. Alue on ollut tuolloin joutomaata eli metsää, kaukana asutuksesta, teistä ja kylänrajoista. Sen jälkeisille vanhoille kartoille ei alueella ole merkitty mitään arkeologisesti mahdollisesti kiinnostavaa. Laserkeilausaineistosta laaditussa viistovalovarjosteessa (eli korkeusmallissa) ei alueelta erota mitään mielenkiintoista maarakennetta tms.

Alue katsottiin maastossa jokseenkin kattavasti silmänvaraisesti. Puussa ei ollut lehteä ja kasvilisuus oli talven jäljiltä vielä laossa, joten näkyvyys oli hyvä. Alue en kaakkoisosassa on varsin märkäpohjoista ja maaperältään hienoaineksista moreenia sekä kivikkoa. Pohjoisosassa maaperä sama mutta kuivempaa ja kalliopinta lähellä. Alueen kaakkoisosassa on matalia kalliokumpareita. ja lounaisosassa korkea kallioharjanne. Missään en havainnut sellaista maastonkohtaa, jossa olisi ilmennyt vähäistäkin tarvetta tehdä koekuoppia. Kallioalueilla ei ollut mitään rakenteita lukuun ottamatta yhtä kivilatomusta alueen keskiosassa.

Alueen keskiosassa matalalla, noin 100 m pitkällä (pohjois-etelä) ja 30-40 m leveällä kallioharjanteella havaitsin kiviä (joita kalliolla siellä täällä on luontaisesti) jotka vaikuttivat asetellulta, pyöreältä pienelätä kehältä ja sen ympärillä puolikehä. Rakenne saattaa olla luontainenkin, mutta vaikutti siltä, että kyseessä olisi vanha nuotiokiveys joka tehty luontaista kivikasamaa muokaten. Kivilatomus on kohdassa N 6686644 E 345311 (± 3 m) Se sijaitsee n. 10 m etäisyydellä kiinteistörajasta, joten se ei ole rajamerkin jäännös. Kiveys on ilmeisesti suhteellisen nuori nuotionpohja. En pidä sitä muinaisjäännöksenä tai muuna suojelukohteena. Kuvia latomuksesta on seuraavalla sivulla.

Alueella ei siis ole muinaisjäännöksiä tai muita arkeologisia suojelukohteita.

23.5.2021

Timo Jussila

Kuvia

Kivilatomus, oletettavasti vanha nuotionpohja.

Alueen kaakkoisosan maastoa

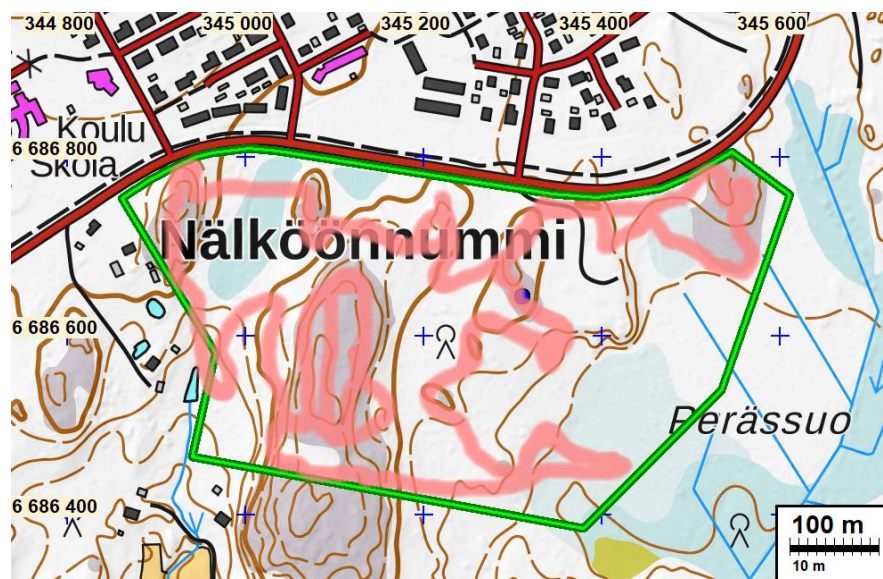

Pieni kalliokumpare alueen kaakkoisosassa ja lounaisosan kalliomäen lakialuetta

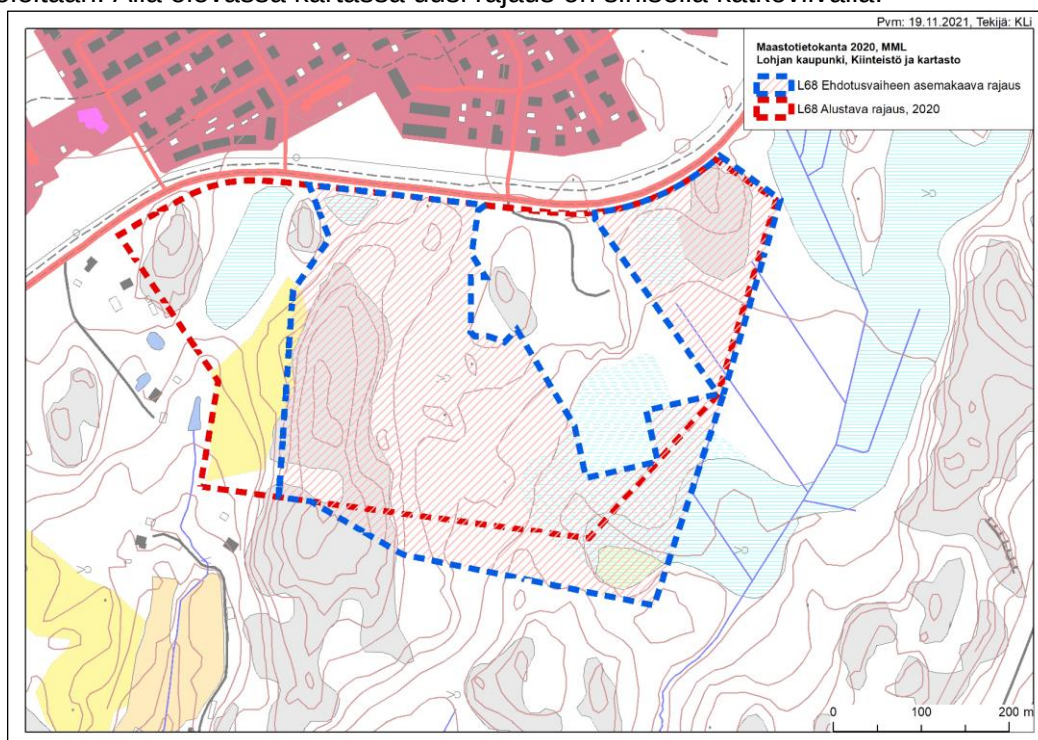
Alueen lounaiskolkkaa, itään.

Liite: maastossa tarkemmin katsotut alueet

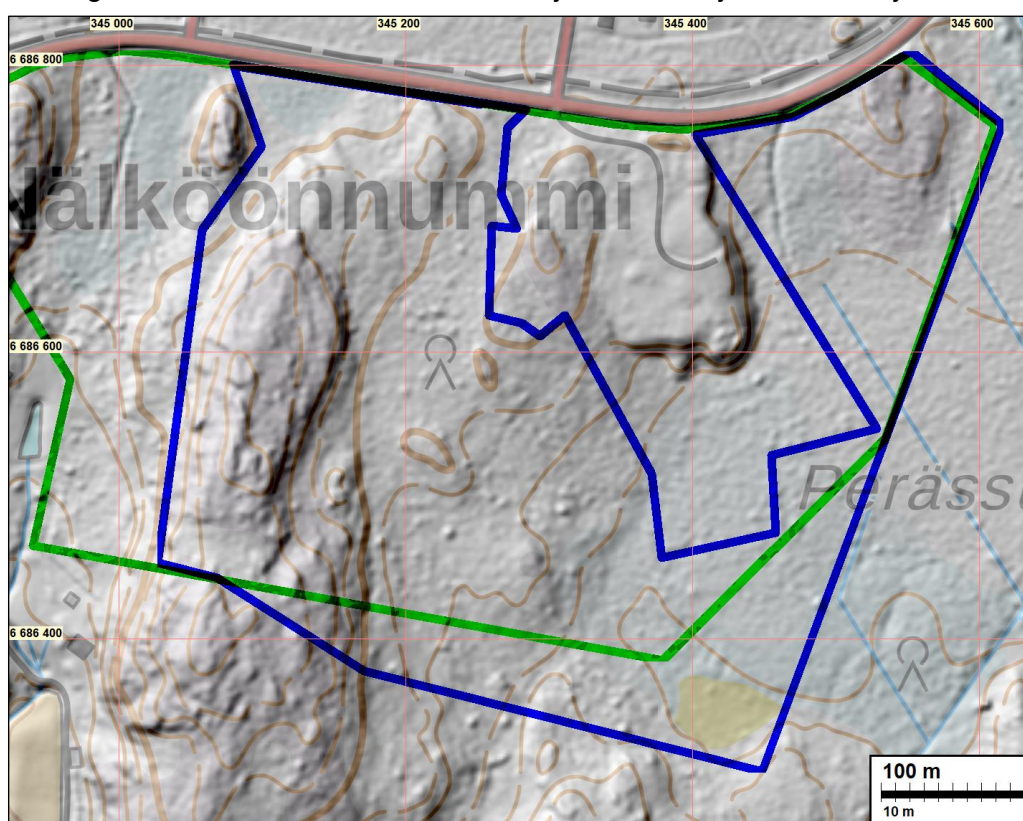

Täydennys

Asemakaavasuunnittelun edetessä asemakaava-alueen etelärajaa hieman venytettiin kohti etelää ja kaakkoa. Alue siis laajeni etelän ja kaakon suuntaan noin 90-50 m. Alue myös supistui länsipuoleltaan. Alla olevassa kartassa uusi raja on sinisellä katkoviivalla.

Käytetyissä vanhoissa kartoissa (s 4) ei ole mitään mahdollisesti arkeologisesti merkittävää laajennusalueella tai sen lähistöllä. Maanmittauslaitoksen paikkatietoikkunan rinnevarjostusta (joka perustuu laserkeilausaineistoon) tarkastelemalla voi todeta, että laajennusalueella ei siinä erotu mitään arkeologisesti mielenkiintoista – kartta alla, jossa uusi raja sinisellä ja vanha vihreällä.

Aiemman kaava-alueen reunoilla maastossa kuljettaessa keväällä 2021, oli näkyväisyys laajennusalueenkin suuntaan melko hyvä (puissa ei lehteä) ja katse tavoitti myös laajennusalueen maastoa sen verran, että mitään isompaa maanpäällistä rakennetta ei erotettu ja saattoi havaita että maasto kauempana tuolloisesta rajasta oli samaa arkeologisesti mielenkiinnostonta maastoa mitä oli aiemman rajauksen kaakkoisosassa: kosteaa suometsää ja kivikkoista moreenimaata.

Koska jo aiemmin tutkittu alue on todettu muinaisjäännöksille vähemmän potentiaalisesti ja koska kaavan laajennusalue on korkeustasonsa (ei rantasidonnaista esihistoriaa), maaperän, maaston ja sijaintinsa puolesta arkeologisesti vähemmän mielenkiintoinen eikä vanhoilla kartoilla ja laserkeilausaineistossa laajennusalueille sijoitu mitään muinaisjäännökseen viittaavaa, voi todeta että laajennusalueen muinaisjäännöspotentiaali on olematon eikä sitä kannata lähteä erikseen maastossa tarkastamaan.

Keväällä otettu kuva silloisen tutkimusalueen kaakkoisreunamilta etelään, laajennusalueen suuntaan.

Aiemman etelärajan tuntumasta etelään, laajennusalueen suuntaan.